

ŠEST GODINA VOLONTERSKOG RADA BANKE HRANE CRNE GORE

Banka Hrane Crne Gore sjutra , 30.03.2016 navršava 6 godina postojanja. Kao prva NVO U Crnoj Gori koja se bavi problemima siromaštva, gladi i bacanja viškova hrane imali smo , skoro svakodnevno , priliku da se suočavamo sa teškim ljudskim sudbinama i da se neposredno upoznamo sa pravim licem ovih strukturnih problema našeg društva. Siromaštvo nije problem samo našeg društva već spada u globalni problem pa kao takav zaslužuje ozbiljnu pažnju i sistemski pristup rješavanja istog. Siromaštvo nije ljudska bolest , ali se od njega umire, razaraju se porodice, uništava moral , nada i vjera da je dostojanstven život moguć.

Zbog siromaštva se lako predje linija ka sivom tržištu, porodično nasilja eskalira, ,alkoholizam postaje učestaliji , dolazi do prosjačenja , kriminala , prostitucije , narkomanije..Sumirajući rezultate i imajući u vidu uslove u kojim radimo , Banka Hrane ima sve razloge da bude ponosna. Realizovali smo 749 konkretnih akcija , prikupili i podijeliili 162 , 3 tone hrane i pomogli 12 400 porodica sa 51 750 članova. Saradjivali smo sa 182 organizacije, a u našim humanitarnim akcijama učestvovalo je 2 530 volontera. Banka Hrane se isključivo bavila najugroženijim gradjanim Crne Gore, bez obzira na njihovu naciju, vjeru ili političku pripadnost.

Veoma često smo javno ukazivali na teške socijalne prilike u kojima živi sve veći broj naših sugrađana i upozoravali nadležne državne institucije da se siromaštvo ubrzano širi i da država nema još uvijek adekvatna rešenja za suzbijanje ovog zabrinjavajućeg problema društva. Zahvaljujući našem predanom radu , podršci medija i povjerenju koje smo stekli kod građana i kompanija donatora, skrenuli smo pažnju javnosti , što je jedan od razloga postojanja svih Banaka hrane u svijetu , i otvorili ovu temu koja je dugo vremena bila tabu , skrivana od očiju javnosti.

Možda se nekada u Crnoj Gori sa stidom govorilo o siromaštву zbog patrijatalne sredine i tradicionalnog vaspitanja. U prošlosti su uglavnom rođaci i kumovi preuzimali ulogu darodavaca i omogućavali određeni standard ugroženim porodicama ili pojedincima. Sada je situacija drugačija.

Malo je danas onih koji mogu, zbog ekonomskih razloga , pomagati drugima u kontinuitetu. Ugroženi su danas shvatili da siromaštvo nije sramota jer nije nastalo njihovom krivicom već je do njega došlo usled društvenih promjena u kojima su neki bili žrtve tranzicije ili se nisu u toku nje najbolje "snašli" .Na žalost i dalje je veoma važan faktor pri zapošljavanju " veza " ili " politička pripadnost " a ne kvalitet kandidata. Sigurno je da je najmanje onih koji imaju razloga da se zapitaju da li su svojim činjenjem ili ne činjenjem došli u tešku životnu situaciju i našli se u zoni siromaštva. Na žalost ,najveći broj ovih ljudi žali što nisu pravovremeno otišli iz zemlje u potrazi za posлом i dostojanstvenim životom.

Razlozi zbog kojih su mnogi našli u zonu siromaštva su mnogobrojni : gašenje firmi , tehnološki viškovi , nemogućnost zaposlenja zbog godina života, strukovnog disbalansa ponude i tražnje na tržištu rada , kreditne zaduženosti , bolesti , neodgovornog odnosa poslodavaca ,niskih plata i penzija ...

Ono što posebno zabrinjava je ciklično siromaštvo koje se uočava u mnogim porodicama.Jednom kada udjete u zonu siromaštva sporo ili nikako ne izlazite iz nje. Posebno je loše što se prenosi iz generacije na generaciju.

Otvoreno smo govorili o problemima ljudi kako bi zajednički došli do rješenja ubijedjeni da mala Crna Gora može ovaj problem drastično da umanji ukoliko se budemo udružili i iskoristili postojeće potencijale .Na rješavanje problema siromaštva smo se obavezali kao država milenijumskim i postmilenijumskim ciljevima razvoja. Banka Hrane je svojim akcijama upalila svjetlo , ohrabrla ljude da javno pričaju o svom siromaštvu i podstakla osjecaj solidarnosti i empatije u našem društvu prema najugroženijim sugradjanim. Zaista smo zadovoljni kako smo pomogli brojnim porodicama da promijene svoje živote na bolje.Osim hrane porodice su dobijale garderobu,namjestaj,novac , ponekada i ponude za posao a ono što smatramu najvrednijim je podrška u borbi za bolju budućnost.

Njihov život danas nije isti. Dugujemo zahvalnost svima koji su uključivali u podršku porodicama : gradjanima,kompanijama,medijima.Zadovoljni smo i sve česćim uključivanjem države u rješavanje konkretnih problema porodica sa kojima smo ih upoznali.

Banka Hrane nakon 6 godina rada nema svoje prostorije , hranu smještamo u privremene magacine (podrume) kod prijatelja naše fondacije, a volonteri i menadžemnt Banke Hrane

sve aktivnosti obavljaju bez ikakve novčane nadoknade. Sami snosimo troškove rada : telefona , goriva ; hranu prevozimo svojim automobilima ili uz pomoć kompanija donatora.

Za razliku od drugih zemalja u regionu i Evropi, nemamo podršku države iako je evidentan društveno korisni rad koji obavljamo i rezultati istog.

Sve veći broj građana Crne Gore se obraća Banki hrane CG za pomoć u hrani pojašnjavajući svoj položaj u društvu kao ranjiv ,nezaštićen , bespomoćan.

Banka Hrane je javno pozivala Vladu da se otvori narodne kuhinje u svim većim gradovima, da se otvore socijalne prodavnice, da se obezbjedi paket besplatne električne energije za najsiromašnije , da se omoguci besplatan obrok za djecu u školama, da se otvore skloništa za beskućnike, da se donacije hrane oslobole poreza, da se sankcioniše bacanje viškova hrane u hipermarektima, hotelima, restoranima, da korisnici socijalne pomoći imaju prednost prilikom zapošljavanja i da se poslodavcima obezbijede neke povlastice.

Nijesu nas čuli, na žalost socijalno ugroženih porodica u našoj državi .

I pored nevjerovatnih rezultata postignutih volonterskim radom, Banka Hrane ne može izraziti svoje zadovoljstvo jer se svakim danom naši volonteri suočavaju sa bespomoćnim očajnim pogledima majki koja nemaju hranu za svoju djecu, ugaslim nadama, preplašenim okicama gladne djece koja se ozare kada prvi put u životu pojedu čokoladu ili vide igračku, skršenim prstima na rukama punih žuljeva očeva koji ne mogu da zarade za hljeb i mljeko svojoj djeci.

Siromaštvo se širi i produbljuje.

Djeca iz ovih porodica su izložena vršnjačkom nasilju , nemaju uslova za kvalitetno školovanje, nemaju kompjutere, ne idu na časove stranih jezika, talentovani za sport i umjetnost nemaju novca za treninge i usavršavanje.

Djeca iz siromašnih porodica lako skliznu u devijantna ponašanja , jer im društvo nije dalo podršku, šansu da se obrazuju, rade i žive pošteno od svog rada.

Mislimo da su ovo zadaci za sve i da se tiču svih nas .

Oni su tu oko nas , nisu brojke koje mogu čekati već živi ljudi i njihovi životi .

Na svoj šesti rođendan , Banka Hrane apeluje na sve strukture društva, a posebno na kreatore javnih politika, da je stanje u ovoj oblasti alarmantno i daleko lošije nego što to pokazuju statistika

Osnovni uzrok siromaštva je nezaposlenost i sve dok se država ozbiljno, strateški ne pozabavi pitanjem ekonomskog razvoja i otvaranja novih radnih mesta koja su adekvatno plaćena, siromaštvo će kao rdja nagrizati porodicu kao armaturu svakog stabilnog društva , a cijenu ćemo platiti svi.

U medjuvremenu , i država i mediji i NVO moraju raditi sihronizovano na gašenju požara i podršci najugroženijim sugradjanima kojima prijeti glad.

HVALA SVIMA KOJI SU BILI SA NAMA OVIH ŠEST GODINA KAO VOLONTERI,DONATORI ILI MEDIJSKI PRIJATELJI